

Kapitola 5: Lineární zobrazení mezi vektorovými prostory

V algebře 1 jsou se rozhodly pojmenovat isomorfismus mezi grupami a jeho ekvivalentní i myší v algebře 2, Ačtoni prostoru, se uvede též rozhodly zobrazení mezi vektorovými prostory. Jde o rozhodnivá výsledky operace - u vektorového prostoru je otázkou kdejším grupové operace součtu definovaná ještě "operace" myšobním vektorům skalárem, tj. lineární zobrazení bude rozhodnivé i výsledkem součtu (skalar krát vektor).

Daf. 21 $(V_1 + \mathbb{C})$, $(V'_1 + \mathbb{C})$ jsou vektorové prostory nad stejnou číselnou tělesem $(T_1 + \mathbb{C})$.

Lineární zobrazení: $f: V \rightarrow V'$ je faktor zobrazení, pro které platí rovnost

$$\begin{aligned} \forall \vec{u}, \vec{v} \in V: & \quad a) \quad f(\vec{u} + \vec{v}) = f(\vec{u}) + f(\vec{v}) \quad \text{... podmínka,} \\ & \quad \text{rozhodnivá} \quad \text{grupové} \\ & \quad \text{operace} \quad \left. \begin{array}{l} \text{obecně platí,} \\ \text{v jedné: } \forall \vec{u}, \vec{v} \in V, \forall \alpha, \beta \in T: \\ f(\alpha \cdot \vec{u} + \beta \cdot \vec{v}) = \alpha \cdot f(\vec{u}) + \beta \cdot f(\vec{v}) \end{array} \right\} \\ \forall \vec{u} \in V, \forall \alpha \in T: & \quad b) \quad f(\alpha \cdot \vec{u}) = \alpha \cdot f(\vec{u}) \quad \text{... podmínka,} \\ & \quad \text{rozhodnivá} \quad \text{výsledková} \\ & \quad \text{zajímavá (skalar krát vektor)} \quad \left. \begin{array}{l} \text{obraz lineární} \\ \text{kombinace} = \text{lineární kombinace} \\ \text{obrazu} \\ \text{dilých vektorů} \end{array} \right\} \end{aligned}$$

Pozn. Zadání lineárních zobrazení - bude myšleno na příkladě (Horák, str. 85)

Budeme označovat $\dim V = m$; báze $V = (\vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_m)$ / rozhledem
 $\dim V' = n$; báze $V' = (\vec{f}_1, \vec{f}_2, \dots, \vec{f}_n)$ / škálovatelný
bázové bázové / obraz lineární
zobrazení / zadání

a) použití předpisu mezi souřadnicemi $\vec{v} \in V$ a $f(\vec{v}) \in V'$

b) použití matice A myšenou $m \times n$:

$$f(\vec{v}) = A \cdot \vec{v} \quad \rightarrow \quad \begin{array}{l} \text{jedná se o danou} \\ \text{myšení pojmu} \\ \text{matice} !! \end{array}$$

c) použití obrazu $f(\vec{e}_1), f(\vec{e}_2), \dots, f(\vec{e}_m)$ bázových vektorů

Př. 27 Uvažujme $V = \mathbb{R}^3$ s bází $\vec{e}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{e}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{e}_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ / rozhledem
 $V' = \mathbb{R}^2$ s bází $\vec{f}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{f}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ / zobrazení lineární $V \rightarrow V'$

baz se zadat

ad a) Označme = předpisem:

$$f(\vec{v}) = f\begin{pmatrix} N_1 \\ N_2 \\ N_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2N_1 + N_3 \\ N_1 - N_2 - N_3 \end{pmatrix}$$

ad b) matice A zobrazení f mezi jejich bázemi:

$$f(\vec{v}) = A \cdot \vec{v} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} N_1 \\ N_2 \\ N_3 \end{pmatrix}$$

(matice A myšlenou na ráckuďlo koeficientů u souřadnic N_i ve významu (a))

↓
 neopak rce zadání matice A lze snadno vyplnit rozorec pro doplnění nechápných, tj. rozšíření souřadnic $A \cdot \vec{v}$

ad c) pomocí obrazů $\varphi(\vec{e}_1), \varphi(\vec{e}_2), \varphi(\vec{e}_3)$: například ze vzorce (a) tři rovnice (b)

baz. vektory:

$$\varphi(\vec{e}_1) = \varphi\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$\varphi(\vec{e}_2) = \varphi\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix}$$

$$\varphi(\vec{e}_3) = \varphi\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$$

obrazy základního vektora
jsou sloupcem
matice A

naopak tedy pokud máme celé
lineární obrazem zadáno pomocí
obrazů základního vektora

$$\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}_e \mapsto \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix}_f$$

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}_e \mapsto \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix}_f$$

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}_e \mapsto \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}_f$$

, můžeme nejdřív všechna tři obrazy do sloupců jednotlivě vložit
matice A

Př. 28 (Horák, str. 85) a) Zobecně $\Psi: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^2$ definována $\Psi\begin{pmatrix} N_1 \\ N_2 \\ N_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2N_1 + 1 \\ N_1 - N_2 - N_3 \end{pmatrix}$ měl lineární

$$\text{podstav. pro } \vec{m} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{n} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} : \Psi(2\vec{m} + 3\vec{n}) = \Psi\begin{pmatrix} 5 \\ 2 \\ -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 11 \\ 6 \end{pmatrix}$$

$$\text{ale } 2\Psi(\vec{m}) + 3\Psi(\vec{n}) = 2 \cdot \begin{pmatrix} 2 \cdot 1 + 1 \\ 1 - 1 - 0 \end{pmatrix} + 3 \cdot \begin{pmatrix} 2 \cdot 1 + 1 \\ 1 - 0 + 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 15 \\ 6 \end{pmatrix} \quad \text{≠}$$

(protože obě jsou výsledky nesouhodné)

b) Zobecně $\delta: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^2$ definována $\delta\begin{pmatrix} N_1 \\ N_2 \\ N_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} N_1 \cdot N_2 \\ N_1 - N_2 - N_3 \end{pmatrix}$ měl lineární

$$\text{podstav. pro } \vec{m} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{n} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} : \delta(2\vec{m} + 3\vec{n}) = \delta\begin{pmatrix} 5 \\ 2 \\ -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 \\ 6 \end{pmatrix}$$

$$\text{ale } 2\delta(\vec{m}) + 3\delta(\vec{n}) = 2 \cdot \begin{pmatrix} 1 \cdot 1 \\ 1 - 1 - 0 \end{pmatrix} + 3 \cdot \begin{pmatrix} 1 \cdot 0 \\ 1 - 0 + 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 6 \end{pmatrix} \quad \text{≠}$$

(protože obě jsou výsledky N1, N2 a N3 nesouhodné)

Pozn. 1 Z př. 28 plyne pouze, že ne všechny lineární obrazem se nemůže vyjádřit

či konstanta, ani nelineární typu $N_1 \cdot N_2, N_2^2$, apod.

protože

Ve výsledku lineárního obrazem se tedy mohou vyskytnout lineární kombinace souřadnic

obrazem neho vektoru \vec{v}

2) Všimněme si vztahu mezi rozměry matice A ($m \times n$)

a dimenze oboru podrobně: $m = \dim(V'), n = \dim(V)$

Rozměr matice A si lze zjednodušit také na faktor, že $\varphi(\vec{v}) = A \cdot \vec{v}$

(39)

maticové množství
množství proreditelství ??

tekton \vec{v}
je rozdělen jako sloupeček tekton

Věta 16: (základní vlastnosti lineárního zobrazení mezi rektorionymi prostory - označení viz def. 21)

a) $\varphi(\vec{0}_V) = \vec{0}_{V'}$

b) $\varphi(-\vec{v}) = -\varphi(\vec{v})$

c) φ musí zachovat lineární mezistřídlost tektonů \Leftrightarrow

d) φ musí zachovat lineární rozdíly tektonů \Leftrightarrow

[Dk ad a,b) pustíme φ je homomorfismus vzhledem k operaci +, na základě kterého je
z algoritmu 1 φ musí zachovat rozdíly tektonů mezi množinou tektonů, a obraz i obraz (=obraz opožděný)
je i obrazem k obrazu (=opožděný tekton k obrazu)

ad c) viz příklad 27: tří dimenzionální tektony $\vec{t}_1, \vec{t}_2, \vec{t}_3$ jsou zobrazeny na tektony
 $\begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$, které jsou lineárně závislé; tedy dimenze $f(V)$ se může lineárně
zobrazit v rozmezí V'

(např. projekce ... mohou být dimenze se zobrazením
„místo rozdílů, než „ \vec{v} “)

ad d) pokud $\vec{M}_k = \alpha_1 \vec{t}_1 + \alpha_2 \vec{t}_2 + \dots + \alpha_{k-1} \vec{t}_{k-1}$, tak lineární
zobrazení je zobrazení \vec{M}_k na tekton $\varphi(\vec{M}_k) = \alpha_1 \varphi(\vec{t}_1) + \dots + \alpha_{k-1} \varphi(\vec{t}_{k-1})$
zobrazí množinu tektonů $\varphi(\vec{t}_1), \varphi(\vec{t}_2), \dots, \varphi(\vec{t}_{k-1})$

$$(\varphi(\vec{t}_k) = \alpha_1 \varphi(\vec{t}_1) + \dots + \alpha_{k-1} \varphi(\vec{t}_{k-1}))$$

Při studiu lineárního zobrazení jsou důležité pojmy jádro lineárního zobrazení
a obraz lineárního zobrazení:

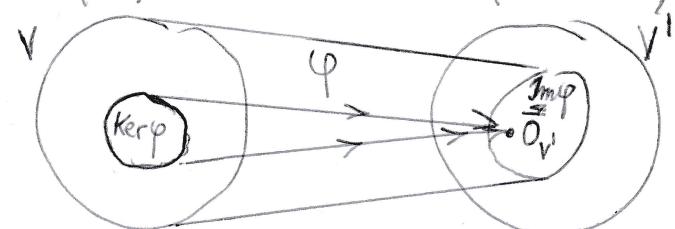
Definice 22 $\varphi: V \rightarrow V'$ je lineární zobrazení mezi tektony mi prostoru

Jádro $\text{Ker } \varphi$ lineárního zobrazení je množina těch tektonů $\in V$, které se zobrazení

na množinu tektonů: $\text{Ker } \varphi = \{ \vec{v} \in V : \varphi(\vec{v}) = \vec{0}_{V'} \}$

Obraz $\text{Im } \varphi$ lineárního zobrazení je množina těch tektonů $\in V'$, pro které existuje

nějaký $\vec{v} \in V$: $\varphi(\vec{v}) = \vec{w}$

$\text{Ker } \varphi$ a $\text{Im } \varphi$ celkem hodně významného souvisejí s korespondenčním rozložením φ .

Často lze mít vztah mezi $\text{Ker } \varphi$ a $\text{Im } \varphi$ naopak. V první části si uvedeme, že se jedná o rektoriční podprostory !!

Věta 17: a) $\text{Ker } \varphi$ je rektoriční podprostor prostoru V

b) $\text{Im } \varphi$ je rektoriční podprostor prostoru V'

$$\text{c)} \dim(\text{Ker } \varphi) = n - h(A) = \dim V - h(A), \text{ kde } A \text{ je matice lin. zobrazení } \varphi$$

$$\text{d)} \dim(\text{Im } \varphi) = h(A)$$

$$\rightarrow \text{tedy } n = \dim V = \dim \text{Ker } \varphi + \dim \text{Im } \varphi$$

Důkaz je konstrukční, tj.: lze během několika kombinací $\text{Ker } \varphi$ a $\text{Im } \varphi$ (naopak) vytvořit řadu jiných podprostорů.

Výsledné řadě patří např. na příkladě:

Ad. p. 27 a) $\text{Ker } \varphi$ je množina všech rektoričních vektorů \vec{N} , které se rozbíhají na nuly! rektoričnost?

$$A \cdot \vec{N} = \vec{0}, \text{ kde } A \text{ je matice zobrazení } \varphi:$$

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} N_1 \\ N_2 \\ N_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \dots \text{řešení málostejné (SLR-horn)}$$

řešení lze rozdělit na $(n - h(A))$ parametrick = $\dim V - h(A)$ parametrick

počet nezávislých

$$(3-2=1 \text{ parametr})$$

platí C.D

Povšechně řadíme normu:

$$\begin{pmatrix} 1 & -1 & -1 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -1 & -1 \\ 0 & 2 & 3 \end{pmatrix} \begin{matrix} N_1 = -\frac{3}{2}A + A = -\frac{1}{2}A \\ N_2 = -\frac{3}{2}A \\ \text{prolne } N_3 = A \end{matrix}$$

$$\text{Ker } \varphi = \left\{ \lambda \cdot \begin{pmatrix} -1 \\ 3 \\ 2 \end{pmatrix}, \lambda \in \mathbb{R} \right\} \dots \text{rektoriční podprostor dimenze 1}$$

protože $\vec{u}, \vec{v} \in \text{Ker } \varphi$, tak

$$\left. \begin{array}{l} \varphi(\vec{u}) = \vec{0} \\ \varphi(\vec{v}) = \vec{0} \end{array} \right\} \Rightarrow \varphi(\alpha \cdot \vec{u} + \beta \cdot \vec{v}) = \alpha \cdot \varphi(\vec{u}) + \beta \cdot \varphi(\vec{v}) = \alpha \cdot \vec{0} + \beta \cdot \vec{0} = \vec{0}$$

lin. zobrazení φ

Ker φ je uzavřené
na lineární kombinace
 \Rightarrow je to podprostor

b) $\text{Im } \varphi$ je množina vektorů $\{\varphi(\vec{u}) \in V' : \vec{u} \in V\}$

$$\varphi \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \varphi \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}, \varphi \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \dots$$

vybereme rektoriční $(2), (-1), (1)$ bázzi:

$$\begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{matrix} \text{platí C.2} \\ \text{např. } \vec{M}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \end{pmatrix}, \vec{M}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ je báze} \\ \text{podprostor Im } \varphi \end{matrix}$$

(protože $\forall \vec{u} \in V \exists \alpha_1, \alpha_2, \alpha_3 \in \mathbb{R} :$

$$\vec{u} = \alpha_1 \cdot \vec{u}_1 + \alpha_2 \cdot \vec{u}_2 + \alpha_3 \cdot \vec{u}_3 \Rightarrow$$

$$\varphi(\alpha_1 \cdot \vec{u}_1 + \alpha_2 \cdot \vec{u}_2 + \alpha_3 \cdot \vec{u}_3) = \alpha_1 \cdot \varphi(\vec{u}_1) + \alpha_2 \cdot \varphi(\vec{u}_2) + \alpha_3 \cdot \varphi(\vec{u}_3)$$

$\varphi(A) = \text{počet rektoričních bází } \text{Im } \varphi \rightarrow$ platí C.2

platí C.2

Aj. když vektor $\vec{v} \in \varphi(V)$ bude vyjádřit jako lineární kombinace vektorů $\varphi(\vec{e}_1), \varphi(\vec{e}_2), \varphi(\vec{e}_3)$ a násopk když dále lineární kombinace $\varphi(\vec{e}_1), \varphi(\vec{e}_2), \varphi(\vec{e}_3) \in \varphi(V)$. Tedy máme

$$\varphi(V) = L(\varphi(\vec{e}_1), \varphi(\vec{e}_2), \varphi(\vec{e}_3)) \dots \text{ta těchto vektorů bude tedy všechny podmnožinou } \varphi(V)$$

Bude ovšem vžitéčné říct, když rozložení φ (Samozřejmě lineární, o jiných se nebašíme) "řezechovatá dimenze", tj. $\dim V = \dim \varphi(V)$. Později to provedeme podle jádra ker φ :

Věta 18 Lineární zobrazení $\varphi: V \rightarrow V'$ je injektivní $\Leftrightarrow \ker \varphi = \{\vec{0}_V\}$

[důkaz: " \Rightarrow " φ je injektivní \Rightarrow dva různé vektory se mnohonásobně zobrazeni mají stejný obraz $\vec{0}_{V'}$, tj. $\ker \varphi$ může obsahovat pouze jeden vektor, a sice $\vec{0}_V$.]

$\Leftarrow \ker \varphi = \{\vec{0}_V\}$ a \Rightarrow pokusme se dokázat injektivitu zobrazení φ :

$$\text{pokud } \varphi(\vec{u}) = \varphi(\vec{v}) \Rightarrow \varphi(\vec{u}) - \varphi(\vec{v}) = \vec{0}_{V'}$$

$$\Rightarrow \varphi(\vec{u} - \vec{v}) = \vec{0}_{V'} \Rightarrow \vec{u} - \vec{v} \in \ker \varphi$$

φ je lineární

ale $\vec{u} - \vec{v} \in \ker \varphi$ je pouze nulový vektor, tj.

$$\vec{u} - \vec{v} = \vec{0}_{V'}$$

$$\vec{u} = \vec{v} \dots \varphi \text{ je injektivní!}$$

Definice 23 Slezem k dvoj lineárních zobrazení nazíkme opět lineárním zobrazením:

$$(\varphi: V \rightarrow V', \psi: V' \rightarrow V'') \Rightarrow \text{dvojí zobrazení } \psi \circ \varphi: V \rightarrow V'' \text{ je zobrazení} \\ (\Delta \text{ matice } A) \quad (\Delta \text{ matice } B) \quad (\Delta \text{ matice } B \cdot A) \quad \psi \circ \varphi(\vec{v}) = \psi(\varphi(\vec{v}))$$

Zápis matice
je nezvyčejně pořádán jako zápis zobrazení

$$\text{Pr. 29} \quad \varphi: \mathbb{R}^5 \rightarrow \mathbb{R}^3 \quad \text{matice } A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 2 & 1 & 2 \\ 2 & 0 & 3 & -1 & 1 \end{pmatrix}, \quad \psi: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^2 \quad \text{matice } B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 1 & -3 & 1 \end{pmatrix} \quad \Rightarrow \psi \circ \varphi: \mathbb{R}^5 \rightarrow \mathbb{R}^2$$

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix} \xrightarrow{\varphi} \begin{pmatrix} M_1 \\ M_2 \\ M_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 2 & 1 & 2 \\ 2 & 0 & 3 & -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix}$$

$$\boxed{B \cdot A} = \begin{pmatrix} 5 & 0 & 7 & -2 & 1 \\ 3 & -3 & 2 & -4 & -6 \end{pmatrix}$$

Celkem po sledu:

$$\begin{pmatrix} M_1 \\ M_2 \\ M_3 \end{pmatrix} \xrightarrow{\psi} \begin{pmatrix} T_{11} \\ T_{21} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 1 & -3 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} M_1 \\ M_2 \\ M_3 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix} \xrightarrow{\psi \circ \varphi} \begin{pmatrix} T_{11} \\ T_{21} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 & 0 & 7 & -2 & 1 \\ 3 & -3 & 2 & -4 & -6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{pmatrix}$$

Další zápis
pravodelné matice
(pozor, matice
mají pravidelné
matice nemají
oficiální pojmenování!
(a možná by to ani
mohlo možné)